

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513206362
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3513206362.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti o maloletého R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u oboch rodičov, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom, dieťa rodičov R. E., bytom L. XXX a E. E., bytom F. XXX, zastúpeného JUDr. Z. Y., advokátom v O., H. XXXX, za účasti Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, o úpravu práv a povinností rodičov k mal. R., o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 8. októbra 2013, č.k. 8P/146/2013-31, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o osobnej starostlivosti mal. R. z m e ň u j e tak, že návrh matky o zverenie mal. R. do osobnej starostlivosti z a m i e t a .

Vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu mal. R. a vo výroku o zročnom výživnom p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. schválil rodičovskú dohodu nasledovného znenia: „Mal. R. E., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. R. sumou 150,- Eur mesačne s účinnosťou od 26.06.2013 do 03.10.2013. Zročné výživné za obdobie od 26.06.2013 do 03.10.2013 vo výške 490,- Eur sa otec zaväzuje zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky.“ Vo výroku II. rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 9P/139/2013-43 zo dňa 26.09.2013 bolo rozvedené manželstvo rodičov mal. R., týmto rozsudkom súd zároveň schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol mal. R. zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov, pričom otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. R. sumou 120,- Eur mesačne a matka 60,- Eur mesačne. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z príjmu matky 459,- Eur mesačne a z príjmu otca 450,- až 500,- Eur mesačne. Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k synovi G., nar. XX.XX.XXXX. Matka maloletého dieťaťa je toho času zamestnaná, otec je súkromný podnikateľ. Konštatoval, že rodičia maloletého R. uzatvorili rodičovskú dohodu vyššie uvedeného znenia. Uzatvorenú rodičovskú dohodu súd prvého stupňa schválil, nakoľko je v záujme maloletého. Súd pritom vychádzal z príjmov rodičov, zistených vo vyššie uvedenom konaní o rozvod manželstva, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.10.2013. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, 24 ods. 3,4, § 25 ods. 1,2,3, § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1,2, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Zročné výživné za obdobie od 26.06.2013 do 03.10.2013 predstavuje výživné za pomernú časť mesiaca jún 2013 vo výške 25 Eur (5 dní), výživné za mesiac júl, august a september 2013 po 150,- Eur mesačne a pomernú časť mesiaca október vo výške 15 Eur (3 dni).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, navrhol ho zmeniť tak, že mal. R. sa na obdobie od 26.06.2013 do 03.10.2013 zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov,

a to tak, že matka aj otec sú povinní zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v týždňových intervaloch. Ako prvý bude povinný vykonávať osobnú starostlivosť otec, a to v období od nedele od 18.00 hodiny prvého kalendárneho týždňa, ktorý bude nasledovať po dátume nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Rodičia si budú dieťa odovzdávať každú nedeľu o 18.00 hodine v každom kalendárnom mesiaci. Otec je povinný prispievať na výživu mal. R. sumou 60 Eur mesačne od 26.06.2013 do 03.10.2013 a ročné výživné za obdobie od 26.06.2013 do 03.10.2013 vo výške 196 Eur sa otec zaväzuje zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám matky. Poukázal na to, že od 01.07.2013 bol mal. R. v striedavej starostlivosti oboch rodičov a preto nevidel dôvod, aby bol mal. R. zverený do osobnej starostlivosti matky, keďže sa o maloletého starali pomerne rovnako obaja rodičia. Nesúhlasil s určením výživného vo výške 150 Eur mesačne za uvedené obdobie a rovnako nesúhlasil, že jeho príjem živnostníka predstavuje sumu okolo 400 Eur mesačne. Dôvodil, že na pojednávaní dňa 08.10.2013 uviedol, že mal. R. uhradil tábor vo výške 80 Eur, matke mal. R. platí telefón a elektriku vo výške 100 Eur mesačne, telefón maloletému R., ako i plnoletému G. vo výške 5 - 10 Eur. Poukázal na to, že platil poisťku obom synom a dal im darčekové poukážky vo výške 400 Eur mesačne. Ďalej poukázal na to, že obom synom sa venuje dostatočne, či po citovej, alebo finančnej stránke, a preto žiadal určiť výživné za rozhodné obdobie vo výške 60 Eur mesačne na mal. R..

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že otec maloletého v decembri 2012 opustil spoločnú domácnosť z dôvodu dlhodobých názorových nezhôd na manželské a rodinné spolužitie. O maloletého R. sa od tej doby starala výlučne ona. Poukázala na to, že s otcom majú spolu ešte plnoletého nezaopatreného syna G., o ktorého sa tiež v rozhodnej dobe starala výlučne ona. Od 01.07.2013 sú po dohode všetkých zúčastnených obaja synovia v striedavej starostlivosti oboch rodičov. Maloletému R. však za dané obdobie až do 01.07.2013 všetky výdavky na školu, školské pomôcky, exkurzie, výchovné koncerty, školské výlety, výlety s turistickým oddielom, oblečenie, obuv a stravu hradila sama. Potvrdila, že otec maloletého síce hradil mesačne preddavky na elektrinu vo výške 40 Eur, ako uvádza v odvolaní, ale samozrejme nielen jej, ale hlavne ich synom. Na výživu a ostatné potrebné veci pre maloletého neprispieval ničím. Keďže jej príjem už nestačil na pokrytie všetkých potrieb oboch synov a otec jej stále žiadne peniaze nedával, podala dňa 26.06.2013 na okresný súd návrh na úpravu práv a povinností k mal. R. s vedomím, že jej bude ročné výživné vyplatené späť za celé obdobie, odkedy otec opustil spoločnú domácnosť. Súd prvého stupňa však určil výživné na mal. R. len za obdobie od podania návrhu. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní tvrdí, že dal obom synom darčekové poukážky vo výške 400 Eur mesačne, túto skutočnosť poprela. Uviedla, že len jedenkrát dal staršiemu synovi poukážky vo výške 200 Eur, a jej tiež len jedenkrát vo výške 200 Eur, ale ešte v decembri 2012. Poisťku síce obom synom zaplatil, ale neuviedol, že ešte v januári 2013 si od staršieho syna požičal sumu 350 Eur, ktorú mu do dnešného dňa nevrátil. Potvrdila, že otec maloletému uhradil tábor vo výške 80 Eur, ona mu však na tento tábor dala vreckové vo výške 20 Eur, ďalej mu len počas prázdnin hradila denný tábor vo výške 25 Eur a vreckové 5 Eur, pobyt a vreckové na CampFest vo výške 40 Eur a zakúpila potrebné oblečenie. Mala za to, že príjem otca je oveľa vyšší ako tvrdí, a to cca 1500 - 2500 Eur mesačne, čo aj preukázala predložením výpisov z jeho účtov. Vzhľadom na to, že otec je živnostník, žiadala na pojednávaní o predloženie peňažného denníka otca za účelom dokazovania skutočnej výšky príjmu a nevyhnutných výdavkov. Namietala, že súd prvého stupňa nebral do úvahy ďalšiu posudzovanú osobu žijúcu v spoločnej domácnosti a výšku jej príjmu, a to otcovu družku, s ktorou od februára 2013 žije v spoločnej domácnosti. Uviedla, že ona žije sama a jej príjem je cca 450 Eur mesačne. Aj napriek tomu, že mal. R. bol od 01.07.2013 v striedavej starostlivosti oboch rodičov, na pojednávaní sám otec navrhol výšku výživného v sume 150 Eur mesačne, čo za rozhodné obdobie predstavovalo ročné výživné vo výške 490 Eur. Poukázala na to, že to považovala z jeho strany aspoň za čiastočné splnenie sľubu, ktorý jej dal ešte v januári, že bude prispievať na výživné. Otec dokonca verejne pred súdom vyhlásil, že sa zaväzuje vyplatiť jej zaokrúhlenú sumu 500 Eur.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Zástupca Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky je potrebné podľa § 220

O.s.p. zmeniť a vo výroku o určení výživného a vo výroku o zročnom výživnom je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Predmetom tohto konania bola úprava práv a povinností rodičov k mal. R. podľa § 36 Zákona o rodine, keďže rodičia od decembra 2012 nežili v spoločnej domácnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že manželstvo rodičov mal. R. bolo rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.09.2013 č.k. 9C/139/2013-43 rozvedené, ohľadne úpravy práv a povinností rodičov k mal. R. bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa na čas po rozvode mal. R. zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že matka i otec sú povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v týždenných intervaloch a každý z rodičov bude zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok v bežných záležitostiach. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. R. sumou 120 Eur mesačne, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. R. sumou 60 Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám otca, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.10.2013.

Súd prvého stupňa v danej veci napadnutým rozsudkom rozhodol dňa 08.10.2013, t.j. 4 dni po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov mal. R., v ktorom bolo už rozhodnuté o striedavej starostlivosti mal. R. na čas po rozvode manželstva, t.j. do budúcnosti. Odvolací súd má za to, že vzhľadom na veľmi krátku dobu, ktorá uplynula od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletého už nebolo potrebné rozhodnúť o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, vzhľadom na totožné tvrdenia oboch rodičov, že od 01.07.2013 sa fakticky realizuje striedavá osobná starostlivosť rodičov o maloletého, ktorá bola aj predmetom schválenej rodičovskej dohody v rozvode rozsudku. Pokiaľ otec v odvolaní žiadal, aby mal. R. bol na čas od 26.06.2013 do 03.10.2013 zverený do striedavej osobnej starostlivosti, odvolací súd k tomu dodáva, že požadovanou úpravou by nedošlo k zosúladieniu faktického stavu s právnym, nakoľko by došlo k úprave pomeru rodičov k mal. R. do minulosti.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zverení mal. R. do osobnej starostlivosti matky zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrh matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti zamietol.

Predmetom odvolacieho konania bol ďalej výrok o určení výživného zo strany otca na mal. R. za obdobie od 26.06.2013 do 03.10.2013 (do právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov maloletého) a výrok o zročnom výživnom.

Pokiaľ sa týka výšky výživného, odvolací súd vychádzal z toho, že súd prvého stupňa správne na základe svojich skutkových zistení o aktuálnych pomeroch účastníkov dospel k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady vyžadované zákonom, predovšetkým v záujme mal. dieťaťa, aby súd mohol dohodu rodičov o určení výživného schváliť (§ 36 ods. 1 v spojení s § 24 ods. 3 Zákona o rodine). Dohoda uzatvorená rodičmi na pojednávaní dňa 08.10.2013, ktorá je alternatívou autoritatívneho rozhodnutia o určení výživného za obdobie od 26.06.2013 do 03.10.2013 plne korešponduje s odôvodnenými potrebami mal. dieťaťa, ako aj so schopnosťami otca. Podľa názoru odvolacieho súdu v odvolacom konaní nenastala žiadna zmena v skutkovom stave. Skutočnosť uvádzaná otcom v odvolaní, že maloletému R. uhradil tábor vo výške cca 80 Eur, bola súdu prvého stupňa známa už v čase schválenia rodičovskej dohody z vylúču otca. Oba rodičia na pojednávaní uviedli, že počas prázdnin v roku 2013 sa dohodli, že maloletý R. bude v striedavej starostlivosti oboch rodičov akoby na skúšku. Zhodne uviedli, ktorý týždeň počas prázdnin bol mal. R. u toho ktorého z rodičov a na základe takto zisteného stavu dospeli ohľadne určenia výživného zo strany otca na mal. R. k dohode, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživné na mal. R. vo výške 150 Eur mesačne, ktorú súd schválil, nakoľko sa nepriečila záujmu mal. dieťaťa. Otec v odvolaní iné skutočnosti ani netvrdil, skutkový stav sa za týchto okolností ani v odvolacom konaní nezmenil, nebolo možné preto konštatovať, že došlo k takej závažnej a trvalej zmene skutkového stavu, ktorá by mohla mať za následok iné rozhodnutie o určení výživného. Námietky otca uvádzané v odvolaní tak vychádzajú zo skutkového stavu, na základe ktorého navrhli rodičia súdu schváliť rodičovskú dohodu o určení výživného, ktorá je v súlade s ust. § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1,2 Zákona o rodine.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o určení výživného vo výroku o zročnom výživnom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.